

verhaal 37

Pelikaankerk, Leeuwarden. Als kind ging ik met heit en mem naar de Pelikaankerk in Leeuwarden, eerst achterop de fiets, later met eigen fiets. We woonden in de buurt van het vliegveld vlak bij de Jelsumervaart, waar mijn vader zijn groentetuin had. Zowel 's morgens als 's middags togen wij ter kerke. Zo ging dat in een gereformeerd gezin. Bovendien was mijn vader ouderling, zowat ieder jaar. Kerkgang vond ik geen klus, ik had er wel plezier in. Naast het optreden van goede predikanten genoot ik van het orgelspel. De heer De Roos was een uitstekende organist. Twee herinneringen staan mij nog heel goed bij. De eerste is een zonnige zondagmiddag midden in het jaar. De voorganger was Ds. J. C. Hagen, een wat artistieke figuur. Hij stelde voor om na de geloofsbelijdenis, die iedere keer op de zondagmiddag werd gelezen, het 'Ere zij God' te zingen. Ik had dit nog nooit meegemaakt, midden in de zomer het 'Ere zij God' en tot op vandaag ontroert dat me nog. Nog een andere herinnering aan een middagdienst. Twee anti revolutionaire ministers, Zijlstra en Roolvink hadden familie die kerkten in de Pelikaankerk. Op een zondagmiddag was Minister Zijlstra in de kerk, dit gaf enige opschudding, want een minister zag je in onze stad niet vaak en dan ook nog tussen het gewone kerkvolk. Bij het uitgaan bleven veel mensen op het plein voor de kerk wachten tot het excellente gezelschap met zijn familielid huiswaarts toog. Ditzelfde betrof ook minister Roolvink, alleen toen was niet ieder gemeentelid positief. Als ik nog eens in Leeuwarden kom en ik zie de majestueuze Pelikaankerk, waar ik gedoopt ben en waarin ik belijdenis heb gedaan, maak ik me zorgen over dit fraaie architectonische bouwwerk met toren van bijna honderd jaar.

Joop Sybrandi